

Türk ceza kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesi hakkında 1/78, Türk ceza kanununun 494 üncü maddesinin değiştirilmesi hakkında 1/241 ve Türk ceza kanununun 18 nci ve 403 ncü maddelerinin tadili hakkında 1/604 sayılı kanun lâihaları ve Adliye encümeni mazbatası

Türk ceza kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesi hakkında kanun lâihası (1/78)

T. C.

Başvekâlet

15 - IV - 1939

Kararlar Da. Müdürlüğü

Sayı : 6/1893

Büyük Millet Meclisi Yüksek Reisliğine

Türk Ceza kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesi hakkında Adliye vekilligince hazırlanan ve İcra Vekilleri Heyetince 12 - IV - 1939 tarihinde Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâihası esbabı mucibesile birlikte sunulmuştur.

Başvekil

Dr. R. Saydam

Esbabı mucibe

Madde 159 : Ceza kanununun 159 neu maddesinde Hükûmetin manevî şahsiyetini alenen tahkir ve tezyif edenler hakkında ceza tertip edilmiş ise de Hükûmetin manevî şahsiyeti tabiri rejimimizin icra ve teşri müesseselerini dairei şümulüne almadığından Büyük Millet Meclisine vaki tecavüzler ayrı bir hükümle ceza müeyyidesi altına alınmış ve fakat icra müesseselerine vaki tecavüzler hakkında ayrıca bir hüküm vazedilmesi icap ettiği halde bu cihet şimdiye kadar nazardan kaçmış bulunmakta idi. Kanunun bu noksanını tamamlamak maksadile 159 neu maddeye Hükûmetin manevî şahsiyetini kelimelerinden sonra icramüesseselerini kelimelerinin ilâvesine lüzum görülmüştür.

Madde 160 : 159 neu maddede yapılan tadil ile ilâve edilen (İcra müesseselerini) tahkir fili hakkında yapılacak takibatın Hükûmetin manevî şahsiyetini tahkir filinde olduğu gibi Adliye vekâletinin iznine bağlı olması icap eylemekte olduğundan 160 ncı maddeye bu cihetin ilâvesi suretile bu maddenin tadili de zarurî görülmüştür.

Madde 403 : Türk ceza kanununun 403 neü maddesinde yazılı suçlara mevzu olan ceza mezkûr suçların bir teşekkül tarafından işlenmesi halinde teşdit edilmemiştir. Bu suçları işlemek maksadile bir teşekkül vücade getirilmesi ise cezasız kalmıştır. Bu sebeple 403 neü maddeye; 1918 sayılı kanunun kaçakçılığa müteallik hükümlerile mütenazır olarak teşekkül vücade getirenlerle idare edenler ve böyle bir teşekküle intisap eyleyenler hakkında ceza müeyyidesi konulmakla beraber suçun teşekkül halinde veya teşekküle intisap suretile işlenmesi halinde de ceza teşdit edilmiştir.

403 neü maddede uyuşturucu maddenin beher gramı için bir lira para cezası vazedilmiştir. Bu suretle suçlular hakkında hükmolunan para cezaları tahsili kabil olmayan yüksek hadlere varmaktadır. Bunların tahsili imkânsızlığı karşısında bu para cezaları hapse tahvil edilmektedir. Bu yüzden 2313 sayılı kanunun 28 ncı ve 1918 sayılı kanunun 60 ve 61 ncı maddelerine tevfikân para cezası

miktarına göre muhbirlere dağıtılması lâzım gelen ikramiyelerin ödenmesi de kabil olamamaktadır. Muhbirlere peşinen verilen ikramiyeler ise Hazine için büyük bir yük teşkil etmektedir.

Bu mahzurları bertaraf etmek maksadile beş kiloya kadar yakalanan uyuşturucu maddelerin her gramından bir lira, fazlası için de kilo başına 100 lira para cezası tayini ve bu suretle nakti cezanın tahsili kabil bir hale konması muvafık görülmüştür.

Uyuşturucu maddelerin; ordu ve donanma mensupları, Devletin inzibat ve asayişile mükellef memurlar ve mektep talebeleri üzerinde yapacağı zararların memleketin müdafaa ve emniyet kuvvetlerini zâfa uğratmak ve genç dimağların inkişafına mâni olmak bakımından vehameti haiz olduğu nazara alınarak bu hallerde suçlulara tertip olunacak ceza bir nisbet dahilinde arttırılmıştır.

Madde 404 : Kanunumuzun 404 ncü maddesi; uyuşturucu maddelere alışkanlığı iptilâ derecesinde olan kimsenin 6 aydan eksik olmamak şartile salâhı tıbben tebeyyün edineceye kadar hastanede tevkif ve tedavisine hüküm olunacağını âmir. İptilâ derecesine varan alışkanlığın altı aydan daha az bir zamanda zail olabileceği emrazı akliye ve asabiye hastanesi başhekimini Mazhar Osman Sihat ve igtimai muavenet vekâletince de teyit edilmiş olan raporunda tesbit edilmiştir. Binacalelyh iptilânın zail olduğu fennen tesbit edilince suçlu hakkındaki tedaviyi refedebilmek maksadile kanundaki altı aydan eksik olmamak kaydı kaldırılmıştır. Bu suretle şimdiye kadar tatbikatta iptilâları zail olanların lüzumsuz şekilde hastanelerde yer işgal etmelerine mahal kalmamış olacaktır.

Bundan başka uyuşturucu maddelere alışkanlığı iptilâ derecesine varan kimsenin salâhı tıbben tebeyyün edineceye kadar hastanede tevkif ve tedavisi amme cezası mahiyetini haiz olmayıp suçlunun sıhhati ve neslin korunması bakımlarından ittihaz edilmiş bir tedbirden ibaret olduğundan bu gibiler hakkında maddenin birinci fıkrasında yazılı hapis ve para cezalarının da hükmü icap edeceği tabii bulunmakta beraber şimdiye kadar tatbikatta görülen tereddütleri izale maksadile bu eihet maddenin ikinci fıkrasına ayrıca kelimesinin ilâvesi suretile tasrih edilmiştir.

Madde 526 : Diyanet işleri reisliği, teşkilâtına yaptığı bir tanimle ezan ve kametin arapça okumasını menetmiştir. Bu emre muhalif hareket ederek arapça kamet ve ezan okuyan imam ve hatip gibi memurlar Ceza kanununun 526 ncı maddesi mucibince takip ve tecziye edilmektedirler. maması icap ettiğini nazara alarak Diyanet işlerinin teşkilâtı mensupları haricinde bu emre aykırı hareket edenler hakkında ceza verilmesine imkân hâsıl olamamaktadır. Temyiz mahkemesi 526 ncı maddenin tatbik edilebilmesi için salâhiyettar merciin verdiği emrin kanun ve nizamlara aykırı olmaması icap ettiğini nazara alınarak Diyanet işlerine olan merbutiyetleri nihayet bir emri viedaniyeden ibaret olan efrada mezkûr müessesenin bu yolda bir emir veremeyeceği ve verdiği emre riayet edilmemesinin de bu esaslı unsurun mefkudiyeti hasebile suç teşkil etmeyeceği kanaatine varmıştır. Bunun için arapça kamet ve ezan okumanın kanunda sureti mahsusada cezalandırılmasına lüzum hâsıl olmuştur. Arapça lisanın eski zihniyete eski ananelere bağlayan tesirinden halkı kurtarmak için 526 ncı maddeye bir fıkrai mahsusa ilâve edilerek Arapça ezan ve kamet okuyanlar hakkında yedi günden üç aya kadar hafif hapisle birlikte 25 liradan 200 liraya kadar hafif para cezası vazedilmiştir.

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

Türk Ceza kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesi hakkında kanun lâyihası

MADDE 1 — Türk ceza kanununun 159, 160, 403, 404, 526 ncı maddeleri aşağıdaki şekide değiştirilmiştir:

Madde 159 : Türklüğü, Büyük Millet meclisini, Cümhuriyeti, Hükûmetin manevî şahsiyetini ve icra müesseselerini alenen tahkir ve tezyif edenler bir seneden altı seneye kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır. Devletin askerî veya emniyet veya muhafaza kuvvetini veya adliyenin manevî şahsiyetini tahkir ve tezyif edenlere de aynı ceza verilir.

Türkiye Cümhuriyeti kanunlarına alenen söğenler altı ayı geçmemek üzere hapis ve 30 liradan 100 liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Türklüğü tahkir ve tezyif, yabancı memlekette bir Türk tarafından işlenirse verilecek ceza üçte birden eksik olmamak üzere arttırılır.

Madde 160 : 157 nci maddede yazılı suç işleyenlerle Türkiye Cümhuriyeti kanunlarına alenen söğenler hakkında takibat yapmak salâhiyeti doğrudan doğruya C. M. U. lerine aittir.

158 nci maddede yazılı hal ile 159 ncü maddenin birinci ve ikinci fıkralarında yazılı Hükûmetin veya Adliyenin manevî şahsiyeti veya icra müesseselerini veya Cümhuriyeti ve 159 ncü maddenin birinci fıkrasında yazılı Türklüğü veya Büyük Millet Meclisini veya Devletin askerî veya emniyet veya muhafaza kuvvetlerini tahkir ve tezyif edenler hakkında takibat yapılması Adliye vekâletinin iznine bağlıdır.

Madde 403 : Esrar, mustahzar afyon ve tıbbî afyon ile mustahzarlarının ve morfin ve bütün milhlerinin ve morfinin uzvî hamızlarla veya küül cezrile birleşmesinden mutahassıl bütün eserlerinin ve bunların milhlerinin ve koka yaprağı, ham kokain ve kokain, ekğonin ve trpokokain ile bütün milhlerinin ve yüzde % 20 gramdan fazla morfin ve milhlerinin ve yüzde % 10 gramdan fazla kokain ve milhlerini muhtevî bütün mustahzarların ve ökadal, dikodit, dilo-

dit, asedikon ve bunların terkihi kimyeviyesinde bulunan maddelerle bu maddeler mahiyetinde olduğu İcra Vekilleri Heyetince tayin ve ilân olunacak maddeleri ve bütün müstahzarlarını izinsiz memlekete sokmağa çalışanlarla sokanlar ve memleket dahilinde izinsiz satanlar ve alanlar veya satmak üzere yanında bulunduranlar ve bunların almıp satılmasına ve her ne suretle olursa olsun tedarikine vasıta olanlar ve imal ve izinsiz ihraç edenler ve mahsus bir yer tedarikile veya diğer suretle halkı celbederek bunların kullanılmasını kolaylaştıranlar bir seneden beş seneye kadar hapis, ve beş kiloya kadar her gram veya küsuru için bir lira, beş kilodan fazlası için beher kilosuna 100 lira ağır para cezasile mahkûm edilirler. Şu kadar ki para cezası her halde 200 liradan aşağı olamaz.

Bu maddede yazılı suçları işlemek maksadile bir teşekkül vücude getirenlerle idare edenlere bir seneden dört seneye, mücerret böyle bir teşekküle intisap edenlere altı aydan iki seneye, teşekkülü vücuda getiren veya idare edenlerle teşekküle intisap edenler aynı zamanda bu maddede yazılı suçları işledikleri takdirde vücuda getirenler veya idare edenler hakkında 4 seneden 7 seneye, intisap edenler hakkında iki seneden beş seneye kadar hapis cezası hükmolunur.

Bu fiillerle istigal etmek için iki ve daha ziyade kimselerin birleşmeleri teşekkül sayılır.

Bu maddede yazılı şeyleri mektep talebeleriyle ordu ve donanma mensuplarına ve Devletin inzibat ve asayişile mükellef olanlara ve mevkuf ve mahkûmlara satanlar, tedarik edenler, verenler ve kullanmağa teşvik edenler hakkındaki cezalar üçte birden yarıya kadar arttırılır.

Madde 404 — 403 ncü maddede yazılı şeyleri kullananlar veya yanında bulunduranlar iki aydan altı aya kadar hapis ve beş yüz liraya kadar ağır para cezasına mahkûm edilirler.

Bunları kullanan kimsenin alışkanlığı iptilâ derecesinde ise ayrıca salâhı tıbben tebeyyün edinceye kadar hastanede tevkif ve tedavi

sine hükmolunur. Hastane bulunmayan yerlerde ise bu kabil kimseler hastane bulunan yerlere sevk edilir.

Madde 526 — Her kim salâhiyetten merciden kanun ve nizamlara aykırı olmayarak verilmiş bir emre itaatsizlik eder yahut ammenin istirahat ve selâmeti veya madelet düşüncesile merciinden kanun ve nizamlara muhalif olmayarak ittihaz edilmiş bir tedbire riayet etmezse bir aya kadar hafif hapse veya elli liraya kadar hafif para cezasına mahkûm olur.

Şapka iktisası hakkındaki 671 numaralı kanunla Türk harflerinin kabul ve tatbiki hakkındaki 1353 numaralı kanunun koyduğu memnuiyet veya mecburiyetlere muhalif hareket edenler üç aya kadar hafif hapis veya 10 liradan 200 liraya kadar hafif para cezasile ve Arapça ezan ve kamet okuyanlar yedi günden üç aya

kadar hafif hapisle birlikte 25 liradan 200 liraya kadar hafif para cezasile cezalandırılırlar.

MADDE 2 — Bu kanun neşri tarihinden itibaren meridir.

MADDE 3 — Bu kanun hükümlerini icraya İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

12 - IV - 1939

Bş. V.	Ad. V.	M. M. V.
Dr. R. Saydam	T. F. Sılay	N. Tınaz
Da. V.	Mf. V.	Mal. V.
Fayık Öztrak	Yücel	F. Ağralı
Ha. V.	Na. V.	İk. V. ve G. İ. V. V.
S. Saracoğlu	A. F. Cebesoy	H. Çakır
S. İ. M. V.	G. İ. V.	Zr. V.
Dr. H. Alataş		Muhlis Erkmen
Mü. V.	Ti. V.	
A. Çetinkaya	C. Erçin	

Türk ceza kanununun 494 nci maddesinin değiştirilmesi hakkında kanun lâyihası (1/241)

T. C.

Başvekâlet

Kararlar dairesi müdürlüğü

Sayı : 6/5258

30 - IX - 1939

Büyük Millet Meclisi Yüksek Reisliğine

Türk ceza kanununun 494 nci maddesinin değiştirilmesi hakkında Adliye vekilliğine hazırlanan ve İcra Vekilleri Heyetince 26 - IX - 1939 tarihinde Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâyihası esbabı mucibesile birlikte sunulmuştur.

Başvekil

Dr. R. Saydam

Türk Ceza kanununun 494 nci maddesini değiştiren kanun lâyihasının esbabı mucibesi

Türk Ceza kanununun 3708 sayılı ve 7 - VII - 1939 tarihli kanunla tadil edilen 494 nci maddesi hükmü, biçilmiş veya toplanmış olup ta kaldırılmamış olan mahsullere de teşmil edilmiştir. Halbuki Türk Ceza kanununun 492 nci maddesinin 7 nci bendi koparılmış veya biçilmiş ve lüzumuna göre açık bırakılmış olan mahsulleri sirkat edenler hakkında bir seneden üç seneye kadar hapis cezası vazetmiş ve şu suretle mezkûr 494 ve 492 nci maddeler aynı hırsızlık suçu hakkında başka başka cezaları ihtiva etmekte bulunmuş olduğundan, 494 nci maddedeki koparılmış veya biçilmiş olup ta mahallinden kaldırılmamış olan mahsullere ait hükmün kaldırılması suretile mezkûr maddenin tadiline lüzum hâsıl olmuştur.

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

*Türk ceza kanununun 494 ncü maddesini de-
ğiştiren kanun lâyihası*

MADDE 1 — Türk ceza kanununun 494 ncü maddesi aşağıda yazılı şekilde değiştirilmiştir:

Madde 494 — Her kim, henüz mahsulâtı biçilip kaldırılmamış olan tarla, bağ, bahçe ve bostanlardan hububat, sebze, meyve ve saire çalarsa zarar görenin şikâyeti üzerine bir aydan bir seneye kadar hapis cezasile cezalandırılır.

MADDE 2 — Bu kanun neşri tarihinden mu-teberdir.

MADDE 3 — Bu kanunun hükümlerini icra-

ya İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

26 - IX - 1939

Bş. V. ve H. V. V. Ad. V.	M. M. V.	
Dr. R. Saydam	Fethi Okyar	N. Tınaz
Da. V.	Ha. V.	Ma. V.
Fayık Öztrak		F. Ağralı
Mf. V.	Na. V.	İk. V. ve Ti. V. V.
Yücel	A. F. Cebesoy	H. Çakır
S. İ. M. V.	G. İ. V.	Zr. V.
Dr. H. Alataş	R. Karadeniz	Muhlis Erkmen
Mü. V.	Ti. V.	
A. Çetinkaya		

Türk Ceza kanununun 18 nei ve 403 ncü maddelerinin tadili hakkında kanun lâyihası (1/604)

T. C.

Başvekâlet

Kararlar dairesi müdürlüğü

Sayı : 6/1403

8 - IV - 1941

Büyük Millet Meclisi yüksek Reisliğine

Türk Ceza kanununun 18 nei ve 403 ncü maddelerinin tadili hakkında Adliye vekilliğince ha-zırlanan ve İcra Vekilleri Heyetince 3 - IV - 1941 tarihinde Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan ka-nun lâyihası esbabı mucibesile birlikte sunulmuştur.

Başvekil

Dr. R. Saydam

Türk Ceza kanununun 18 ve 403 ncü maddelerini değiştiren kanunun esbabı mucibesi

Sürgün cezasına mahkûm olan kimselerden bazılarının sürgün yerinin iklim şartlarına intibak edemeyerek hastalandıkları görülmekte ve istihsal olunan muayene raporlarında ceza mevkilerinin rakım irtifak, suhnet ve rutubet dereceleri gibi ahvali tabiiyesi sıhhat ve hayatları için katî bir tehlike teşkil ettiği bildirilmekte ve kanunda sarahat bulunmaması itibarıyla de sürgün yerinin tebdiline imkân görülemeyerek cezanın, Ceza muhakemeleri usulü kanununun 399 ncü maddesi mucibince bizzat tehiri infazı eihetine gidilmektedir. Bu suretle teahhura uğrayan ceza, mah-kûmun sıhhi durumundaki arızanın devamı halinde mururü zamana uğrayabilir. Sürgün mahall-i-nin mahkûmun meslek ve sanatını icraya müsait bulunmaması halinde de bu yuzden duçar olacağı sefalet ve zaruret, mahkûmiyetin gayesi haricinde bir zarar tevlit edebileceği gibi diğer bir suç işlemesine de sebep olabilir. Bunlardan başka siyasî ve içtimaiî tema-yüller itibarıyla mahkûmun propaganda ve faaliyette bulunmasına müsait şeraiti haiz bulu-nan ceza mevkisinin tebdiline, emniyet mülâhazasıyla lüzum hâsıl olabilir. Hükmü veren mahkemenin bu gibi sebeplere müsteniden sürgün yerini değiştirebilmesini teminen 18 nei maddeye bir fıkra ilâvesine lüzum görülmüştür

Son zamanlarda, bilhassa büyük şehirlerde eroin gibi uyuşturucu maddeleri kullananların çoğaldığı ve bu suretle revaç bulan uyuşturucu maddelerin imal ve satışının da aynı nisbette artmakta olduğu anlaşılmıştır. Uyuşturucu maddeleri kullanmanın, kullananların sıhhati üzerinde husule getireceği vahim neticeleri önlemek maksadile Ceza kanununun 403 ncü maddesinde mevzu cezaya, bahis mevzuu olan maddelerin imal ve satışında revaç temini mümkün olmayan ufak kasabalardan birinde infaz edilmek ve iki seneden aşağı olmamak üzere sürgün cezası ilâve edilmek suretile cezaî müeyyidenin artırılması bakımından mezkûr maddenin tadiline zaruret hissedilmiştir.

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

*Türk Ceza kanununun 18 ve 403 ncü maddelerini
değiştiren kanun lâyihası*

MADDE 1 — Türk Ceza kanununun 18 ve 403 ncü maddeleri aşağıda yazılı şekillerde değiştirilmiştir:

Madde 18 — Sürgün cezası gerek cürmün işlendiği ve gerek cürümden zarar gören şahıs ile mahkûmun ikamet ettiği kazalardan en aşağı altmış kilometre uzakta bulunan ve mahkeme ilâmında muayyen olan bir şehir veya bir kasabada mahkûmun ikamete mecbur tutulmasından ibarettir, altı aydan beş seneye kadardır.

Ceza mevkiinin ahvali tabiiyesi mahkûmun hayatı için katî bir tehlike teşkil ederse ve emniyet ve asayişe ve mahkûmun sanat ve mesleğinin icrasına teallûk eden mahzurlar dolayısıyla sürgün yeri hükmü veren mahkeme kararile tebdil olunabilir.

Madde 403 : Esrar, müstahzar afyon ve tıbbî afyon ile müstahzarlarının ve morfin ve bütün milhlerinin ve morfinin uzvî hamızlarla veya küül cezrile birleşmesinden mutehasıl bütün eserlerinin ve bunların milhlerinin ve koka yaprağı, ham kokain ve kokain, ekgonin ve Tropokokain ile bütün milhlerinin ve yüzde 0,20 gramdan fazla morfin ve milhlerinin ve yüzde 0,10 gramdan fazla kokain ve milhlerini muhtevi bütün müstahzarların ve ökodal, dikodit, dilodit, asedikon ve bunların terkibi kinneyesinde bulunan maddelerle bu maddeler mahiyetinde olduğu İcra Vekilleri Heyetince tayin ve ilân olunacak maddeleri ve bütün müstahzar-

larını izinsiz memlekete sokmağa çalışanlarla sokanlar ve memleket dahilinde izinsiz satanlar ve alanlar veya satmak üzere yanında bulunduranlar ve bunların alınıp satılmasına ve her ne suretle olursa olsun tedarikine vasıta olanlar ve imal ve izinsiz ihraç edenler ve mahsus bir yer tedarikile veya diğer suretle halkı celbederek bunların kullanılmasını kolaylaştıranlar bir seneden beş seneye kadar hapis cezasile birlikte ufak kasabalardan birinde infaz edilmek ve iki seneden aşağı olmamak üzere sürgün cezası ve her gram veya küsuru için bir lira hesabı ağır para cezasile mahkûm edilirler. Şukadar ki para cezası her halde iki yüz liradan aşağı olmaz.

MADDE 2 — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

MADDE 3 — Bu kanunun hükümlerini icraya İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

3 - IV - 1941

Bş. V.	Ad. V.	M. M. V.
Dr. R. Saydam	H. Menemencioğlu	S. Arıkan
Da. V.	Ha. V.	Ma. V.
Fayık Öztürk	Ş. Saracoğlu	F. Ağıralı
Mf. V.	Na. V.	İk. V.
Yücel	A. F. Cebesoy	
S. İ. M. V.	G. İ. V.	Zr. V.
Dr. H. Alataş	R. Karadeniz	Muhlis Erkmen
Mü. V.	Ti. V.	
C. K. İncedayı	M. Ökmen	

Adliye encümeni mazbatası

T. B. M. M.

Adliye encümeni

Esas No. 78, 1/241 604

Karar No. 45

16 - V - 1941

Yüksek Reisliğe

Türk ceza kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesi hakkında Adliye vekilliğince hazırlanıp Başvekâletin 15 - IV - 1939 tarih ve 6/1893 sayılı ve 30 - IX - 1939 tarih ve 6/5258 sayılı ve 8 - IV - 1941 tarih ve 6/1403 sayılı tezkerelerile Büyük Meclise sunulan ve Adliye encümenine tevdi olunan üç kanun lâyihası aynı kanunda yapılacak değişikliğe mütedair olması itibarile birleştirilerek Adliye vekili Hasan Menemencioğlu huzurile tetkik ve müzakere olundu :

1926 senesinde neşrolunup meriyet mevkiine geçmiş olan Türk ceza kanununun muhtelif tarihlerde bir çok maddeleri tadile uğramış ve bu tadiller görülen lüzum ve zaruretlere göre yapılmış olmakla beraber Devletin umumî hükümlerini muhtevi ana kanunlarından sayılan ceza kanununun sık sık tadillere uğraması gerek halkı ve gerek mahkemeleri zorluklara sevkedeceğinden bütün kanunun yeni baştan incelenerek değiştirilmesi muvafık olacağı hakkında Encümenince müzakere sırasında dermeyan edilen mütalea muvafık görülmüş ve Adliye vekili de bu ciheti esas itibarile kabule şayan gördüğünü beyanla bu bakımdan vekâletçe etraflı tetkikler yapılmışa başlandığını ve ancak bunun zamana mütevakkrif olduğunu söyliyerek bu son üç lâyiha ile ierası teklif edilen tadillerin meri kanunun ıslaha mühtac görülen ve tatbikatta faideler beklenen maddelere taallûku bulunduğunu izah etmesi üzerine Encümen bu hususu tasvip ederek bahsedilen lâyihaların esas itibarile kabule şayan olduğuna karar vermiş ve maddeler üzerinde tetkik ve müzakereye başlamıştır.

Numara sıraları itibarile değişiklik yapılan maddeler hakkındaki mucip sebepler aşağıda izah edilmektedir.

Türk ceza kanununun 18 nei maddesinin tadili sebebi, sürgün cezasına hükmeden mahkeme bu cezanın infaz edileceği yeri dahi maddede yazılı şartlara göre tayin etmekte olduğundan hükmün infazı sırasında sürgün cezasının geçireceği yerin iklim, hava ve sair tabii haller

dolayısıyla mahkûmun hayatı için bir tehlike teşkil ettiği veya emniyet ve asayiş bakımından mahzurlar görüldüğü yahut mahkûmun sanatının ierasına o yerde filen imkân bulunamayacak sebepler olduğu takdirde cezanın infaz olunduğu yerdeki hükmü veren mahkeme derecesindeki mahkeme kararıle sürgün cezasının tenfiz edileceği yeri tebdil edebileceği hakkında bir hüküm ilâvesi lüzumundan ileri gelmektedir. Gösterilen sebepler her noktadan varit ve bunlara istinaden cezanın çektirileceği yerin değiştirilmesinde isabet görülmüştür. Encümen, tebdil kararının sürgün cezasının infaz edildiği mahkeme tarafından verilmesini tebdil esbabının tetkik ve takdiri bakımından daha muvafık görülmüş ve yalnız bu mahkemenin hükmü veren mahkeme derecesinde olması maddede tasrih kılınmış ve o derecede mahkeme orada yoksa kaza dairesi dahilindeki aynı dereceli mahkemenin karar vermesi hususu maddeye dercedilmiştir.

Ceza kanununda yapılacak tadil vesilesile Encümen 65 nei maddenin birinci fıkrasının değiştirilmesini lüzumlu görerek bu maddeyi de lâyihaaya ithal etmiştir.

65 nei madde suğa iştiraki gösteren faslın en ehemmiyetli bir hükmünü ihtiva etmek dolayısıyla işlenen bir suğa iştiraki hareketin her türlü tereddüde mahal vermiyecek surette tasrih ve tayini faideyi olacağı izahtan müstağni olduğundan 65 nei maddenin birinci fıkrasında meri kanununda yazılı olan (failin zihninde cürüm veya kabahat ikarı kararını uyandırarak) cümlesi 64 nei maddede yazılı (başkalarını cürüm veya kabahat işlemeğe azmettirenler) hükmile tatbikatta iltibasa mahal verdiğinden bu mahzurun kaldırılması maksadile 65 nei maddenin bahsi geçen birinci fıkrasındaki cümle yerine azmettirmek derecesine varmayan adi bir tavsiye manasını ifade etmek üzere (suğ işlemeğe teşvik) hükmünün konması vekâletin dahi serdedilen mülâhazalara iştirak ve mutabakatile kabul edilmiş ve madde cürüm ve kabahat tabirlerini umumî ve şamil bir

surette ifade eden ve cezaî ıstılah olarak kullanılan (suç) kelimesini koymak suretile maddeyi değiştirmiştir. Bu maddenin tadili hakkında encümeninde cereyan eden müzakere sırasında işlenen suça iştirak vaziyetinin hâdiselerin mahiyetine göre ferî veya aslî olduğunun tayinini mahkemelerin takdirine bırakmak daha muvafık olacağı ve bir çok Devletlerin ceza kanunlarında da bu tarzın kabul edildiği beyan olunmuş ve bu mülâhaza esas itibarile encümen ve vekâletçe de isabetli olacağı teslim edilmiş ise de ötedenberi memleketimizde iştirakî hareketlerin mahiyetleri kanunlarımızda tasrih edilmiş ve bu suretile tatbikatta bir itiyat husul bulmuş ve en yeni neşrolunan bazı eenebi Devletler ceza kanunlarında da bu prensibin cari olduğu görülmüş olduğundan teklif edilen bu tadil lâyiha-ları münasebetile mahkemelerin takdirine bırakılma şeklinin kabulü cihetine gidilmemesi ten-sip edilmiştir.

65 nei maddenin birinci fıkrasında yapılan değişiklik bir şahsı suç işlemeğe teşvik ve ona tavsiyede bulunmak suretile suçun icrasın-da medhaldar olanların hareketlerini kanunda göstermek kastedilmiş olup bununla insanlar arasında failin zihninden geçmeyen bir suçu ikaa teşvik suretile bir fenalık işlemeği tavsiye gibi aynı zamanda ahlâka mugayir bir hareketin kanunda cezaî müeyyide altına alınması her suretle isabetli ve ahlâk düsturlarına uygun bir hüküm olduğuna encümence kanaat hâsıl olmuş ve bu değişiklikle kanunun 64 neü maddesindeki bir suçu işlemeğe başkalarını azmettirenlerin iştiraki hareketlerinden teşvik ve tavsiye hariç bırakılmak suretile iki madde arasındaki iltibas kaldırılmıştır.

80 nei maddenin tadili; müteselsil suçlara ait umumî hükümde mevcut bir esasın meri kanunun yazılış tarzına göre yalnız cürümlere inhisar etmiş olmasından kabahat suçlarının da aynı hükme tâbi olması maksadile yapılmıştır. Maddenin bu günkü şekilde kalması cürüm işleyen failler lehindeki hükmün kabahat suçu işleyenlere şümülü olmamak gibi daha hafif olan kabahat failleri aleyhine muamele icrasını yani bir kaç defa kabahat sayılan bir kanun hükmünün ihlâli halinde ayrı ayrı her biri hakkında da ceza tertip etmek zaruretini bertaraf etmek üzere encümen bu maddenin

tashih suretile değiştirilmesine lüzum görmüş-tür.

Meri kanunun 95 nei maddesi tecil edilen mahkûmiyetin kanunda tayin edilen müddet-ler içinde mahkûm olan şahıs yeni bir suç işlemediği takdirde cezanın infaz edilmiş sayıla-cağını göstermektedir. Halbuki mahkûmiyeti tecil edilen kimse yeni bir suç işlemekten ka-nunda yazılı müddeti geçirirse evvelki mah-kûmiyetin sukut etmiş ve başka bir ifade ile müeccel mahkûmiyetine sebep olan suçu hiç işlememiş sayılması tecil esasının ceza nazari-yatı bakımından tabii icaplarından olduğuna göre maddenin bu esasa göre değiştirilmesi za-rureti aşikâr bulunmaktadır. Bir de maddenin bu sebepten tadili vesilesile kabahat fiillerin-de cezası tecil edilen mahkûmun yeniden bir kabahat fili işlediği takdirde müeccel cezanın o şahsa çektilmesi için müeccel hükmü veren mahkemenin (dairesi dahilinde) diye maddede yazılı hüküm yerine adli teşkilâtımıza göre kaza daireleri esas itibarile Asliye mahkeme-leri olması göz önünde tutularak Asliye mah-kemelerinin kazası dairesinde diğer bir kaba-hatten dolayı aynı cinsten veya daha ağır bir cezaya mahkûm olmazsa tecil edilmiş olan mah-kûmiyeti vaki olmaması sayılmak suretinde maddede bir değişiklik yapılması muvafık gö-rülmüştür. Maddeye ilâve edilen bu kayitle kabahat fiillerinin hafif tesirleri itibarile ka-bahat suçundan mahkûm olup ta cezası tecil edilen bir şahsa memleketin diğer bir tarafın-da başka bir kabahat suçu işleyerek mahkûm olduğu takdirde müeccel cezanın çektilmesin-de ehemmiyete değer içtimaî bir fayda mülâ-haza edilemeyeceği gibi adli sicillin henüz tesis edilmemiş olduğuna göre de memleketin bir birinden uzak diğer yerlerinde kabahat efali hakkında bir şahsın eski ve müeccel bir mah-kûmiyeti olup olmadığını mahkemelerin araştırması gibi müşküllere de meydan vermiyecek olan bu şeklin kabulü muvafık olacağı encü-mence kararlaştırılmış ve madde bu düşüncele-re göre tertip edilmiştir.

268 nei maddede yapılan değişiklik resmî bir heyet huzurunda şeref ve haysiyete taarruz ve hakarete bulunanların bu hakareti kavlen veya filen yaptıkları takdirde hareketleri cürüm sayılarak cezalandırılacağı gösterilmekte ise de 482 nei maddede hususî şahıslara kar-

şrı yapılan hakaretlerde bu filin kendilerine hitap edilmiş telgraf, telefon, mektup veya resim gibi vasıtalarla yapıldığı takdirde vicahta yapılan hareket gibi cezalandırıldığı kabul edilmiş olduğu halde bu gibi vasıtalarla resmî heyetlere karşı yapılan hakaretlerin cezasız kalması doğru olamayacağından maddeye eklenen bir fıkra ile bu noksan ikmal edilmiş ve 266 ncı maddeye atıf suretile de resmî memurlara şahsan yapılacak hakaretlerin yazı ve resim ve telefonla da kendilerine hitap edilerek yapıldığı takdirde aynı cezayı görecekları tespit edilmiştir.

Resmî makamlara karşı yapılacak hakaretlerde aynı suretile cezalandırılmak lüzumu düşüncesile maddeye (makam) tabirinin konması lâzım gelip gelmeyeceği hususunda encümen-ce yapılan tetkik ve münakaşa neticesinde resmî makamların ya bir zat veya bir heyet tarafından temsil edilmekte olduklarına ve 266 ncı ve 268 nei maddeler hükmünce her iki halde de yapılacak hakaretlerin cürüm sayıldığına göre ayrıca 266 ncı maddeye (makam) tabirinin yazılmasına mahal görülmemiştir.

403 ncü maddede yapılması teklif edilen tadil, sürgün cezasının bu maddede hapis ve ağır para cezalarına ilâve edilmesinin lüzum ve faidesi mülâhazasına istinat etmektedir.

Beyaz zehir adı ile beynelmilel bir cürüm olan uyuşturucu maddelerin imali ve satışı ve ihracı ve halkı celbedici yerler açılması gibi hareketlere karşı alınan şiddetli tedbirler ve konan ağır cezaların umumî sıhhat bakımından isabeti aşikâr olduğundan bu kabil efaîl mürtekipleri hakkında hapis ve para cezasından başka ca teklif lâyihasında gösterildiği gibi ufak bir kasabada sürgün cezasına da garptırılmaları tesiri vahim olan bu file karşı yerinde bir hüküm olduğuna Encümen de kani olarak teklifi kabule şayan görmüştür.

Bu vesile ile kanunun metninde uyuşturucu maddelerin sayılması ne dereceye kadar muvafık olduğu uzun münakaşayı mucip olmuş ve müzakere sırasında Adliye vekili her ne kadar teklif lâyihasında meri kanunda olduğu gibi uyuşturucu maddeler kanunun metninde sayılmış ve tasrih edilmiş olmakla beraber bu tadattan sarfı nazar edilerek (uyuşturucu madde) diye bir cümleinin yazılmas ile iktifa edilmesi muvafık

olacağını beyan etmiş ve encümen de bu tabirin maksadı temine kâfi olacağına ve çünkü mahkemelere tereddüt hâsıl olan hususlarda ehlihibreye işin havale edilerek fennî mütalea almakta olduğuna ve bu işler çok defa adlî tıp müessesesine kadar sevkedilerek meselenin mahiyetinin tamik edildiği görülmesine binaen kimyevî terkipleri gösterilmek suretile maddede uzun boylu uyuşturucu maddelerin sayılmasında her bakımdan daha fazla bir faide memul bulunmadığı cihetle (uyuşturucu maddeler) tabirinin yazılmas ile maddenin kabulüne ekseriyetle karar verilmiştir.

Bu arada meri maddede yazılı bulunan İera Vekilleri Heyetinin kanunun metninde yazılı olanlardan başka icat edilcek uyuşturucu maddelerin ilânına ait olan hükmün ipkası hususunda serdedilen mütalea da tezekkür edilmiş neticede gerek mevcut ve tanınmış ve gerekse yeni icat ve imal olunmuş herhangi bir uyuşturucu maddenin ilân suretile herkesçe bilinmesi zahiren lüzumlu ve faideli sayılabilirse de men ve zeeredilmek istenilen husus mutlak olarak uyuşturucu madde olduğundan bunu yapan, satan ve kullananlar tesirlerini bilerek yaptıklarına göre uyuşturucu halin mevcut olup olmadığını her vasıta ile araştırmak mahkemelerin kanunî salâhiyetleri cümlesinden olduğundan maddenin metninde ilân hakkında da bir hüküm bulunmasına lüzum görülmemiştir.

404 ncü madde uyuşturucu maddeleri kullananlar hakkında verilecek cezadan bahis bulunmakta olup bu maddede yapılan tadil, mükerrir sayılan bu maddeyi kullanmağı itiyat etmiş olanlar hakkında sürgün cezası verilmesinin dahi maddeye ilâvesine ve alışkanlığı iptilâ derecesine vardiğerlar hakkında mahkemeye tıbben salâhı tebeyyün edinceye kadar hastanede muhafaza ve tedavisine hükmolunması fıkrasının hastanede kalacak müddetin altı aydan eksik olmamak gibi bir kayde tâbî tutulmaması için yapılmıştır. Çünkü hastanede bulundurulmasından maksat bu madde müptelâlarının salâhları tıbben tebeyyün edinceye kadar olup bu müddetin fennin icabına göre altı aydan eksik olması da mümkün olabileceğinden maddede asgarî bir had tayininde bir faide mülâhaza edilmemiştir. Uyuşturucu madde kullananların alışkanlığı iptilâ derecesine vardiği takdirde bunları hastanede tedavisinden başka ayrıca bir ceza verilip verilmemesi hususunda yapılan müzakere ve münakaşa neticesin-

de her ne kadar alışkanlığı iptilâ derecesine varmış olanların bir hasta sayılarak hükmen onların tedaviye mecbur tutulmaları kâfi olacağından ayrıca bir ceza verilmesi doğru olmayacağı mütaaleası ileri sürülmüş ise de uyuşturucu madde kullananların suç sayılan hareketlerinin saiki bu maddeyi kullanmaktaki iptilâ vaziyetlerine göre o şahsın irade ve temyiz kudretini büsbütün muhtel bırakacak bir tesir altında kalmış iseler umumî hükümlere göre onların hareketi esasen suç sayılamıyacağı ve ancak bu maddeleri kullananlar velev iptilâ halinde olsa bile insanî bir mülâhaza ile mahkeme kararıyla hastanede salâh buluncaya kadar tedavi edildikten sonra ayrıca sürgün cezası çekmeleri bu suçun tevhit ettiği içtimâî zararlar karşı yerinde müessir bir tedbir olduğu neticesine varılarak maddeye bu yolda bir fıkra ilâve edilmiştir.

494 neü maddede bu lâyiha ile yapılan tadil, 1939 tarihinde 3708 sayılı kanunla yapılan değişiklikte 492 nei madde mevcut hükümlerle te-aruz etmiş olduğundan bunu gidermek üzere maddenin değiştirilmesi teklifi Encümenec de lüzumlu görülmüş ve bu maksadı ihtiva eder tarzda kalemeye alınan madde kabul edilmiştir.

526 neü maddede yapılan tadil maddenin birinci fıkrasındaki (Muadelet düşüncesi) kaydının vuzuh ifade etmemesinden dolayı bu noktanın

düzeltilmesi ve maddeye ilâve edilen bir fıkra ile de arapça ezan ve kamet okuyanların şapka iktisâsı ve Türk harflerinin kullanılması hakkındaki kanunî mecburiyetlere aykırı hareket edenler misillü cezalandırılmasının tasrihi maksadına müstenittir.

573 neü madde, sarhoşluğu iptila derecesine vardiğerların hastanede tedavilerine mahkemelerce karar verilmesine dair olan hükümdeki altı aydan aşığı olmamak kaydının uyuşturucu maddelerdeki hüküm gibi kaldırılarak (Tibben salâhı tebeyyün edecek) suretinde değiştirilmesinin lüzumlu görülmüşinden tadil edilmiştir.

Encümenec arzedilen mucip sebeplere göre hazırlanan lâyiha Umumî Heyetin tasvibine arz edilmek üzere Yüksek Reisliğe takdim olunur.

Adliye En. Rs.	Bu M. M.	Kâ.
Çorum	Kocaeli	Konya
M. Çağıl	S. Yargı	G. Gültekin
Balıkesir	Bingöl	Bursa
O. N. Burcu	Feridun Fikri	A. Akgüç
	imzada bulunmadı	
Erzincan	Gazianteb	Hatay
A. Fırat	Ö. A. Aksoy	B. S Kunt
Kastamonu	Kayseri	Manisa
A. Binkaya	R. Özsoy	A. Tümer
Trabzon		Zonguldak
F. A. Barutcu		Ş. Devrin

ADLİYE ENCÜMENİNİN TEKLİFİ

Türk ceza kanununun bazı maddelerini değiştiren kanun lâyihası

MADDE 1 — Türk ceza kanununun on maddesi aşağıda yazılı şekilde tadil edilmiş ve hizalarında numaraları gösterilen maddeler yerine ikame edilmiştir :

Madde 18 : Sürgün cezası gerek cürmün işlendiği ve gerek cürümden zarar gören şahıs ile mahkûmun ikamet ettiği kazalardan en aşağı altmış kilometre uzakta bulunan ve mahkeme ilâmında yazılı olan bir şehir veya bir kasabada mahkûmun ikamete mecbur tutulmasından ibarettir. Bu cezanın müddeti altı aydan beş seneye kadardır.

Ceza mevkiinin, tabii ahvali mahkûmun hayatı için katî bir tehlike teşkil ederse veya emniyet ve asayişe yahut mahkûmun sanat ve meslekinin icrasına taallük eden mahzurlar bulunursa Cümhuriyet müddei umumisi veya maznunun talebile sürgün cezasının infaz olunduğu yerdeki, hükmü veren mahkeme derecesinde bulunan mahkeme kararla sürgün yeri tebdil olunabilir. Bu derece mahkeme olmıyan yerlerde bu kararlar , o kaza dairesinde bulunan aynı derecedeki mahkeme tarafından verilir.

Madde 65 :

I - Suç işlemeğe teşvik veya suçu irtikâp kararını takviye ederek yahut fiil işlendikten sonra muzaheret ve muavenette bulunacağını vadeyleyerek,

II - Suğun ne suretle işleneceğine müteallik talimat vererek yahut filin işlenmesine yarıyacak iş veya vasıtaları tedarik ederek,

III - Suç işlenmeden evvel veya işlendiği sırada muzheret ve muavenetle icrasını kolaylaştırarak, suça iştirak eden şahıs, işlenmiş fiile mahsus olan ceza ölüm cezası veya müebbet ağır haptisten ibaret olduğu takdirde on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası ile cezalandırılır ve sair hallerde kanunen muayyen olan cezanın yarısı indirilir.

Bu maddede yazılı fiillerden birini işleyen kimse iştiraki inzıam etmeksizin fiilin irtikâbı mümkün olamayacağı sabit olan hallerde o kimse yukarıda gösterilen tenzilâtta istifade edemez.

Madde 80 : Bir suç işlemek kararının icrası cümlesinden olarak kanunun aynı hükmünün bir kaç defa ihlâl edilmesi, muhtelif zamanlarda vaki olsa bile bir suç sayılır. Fakat bundan dolayı terettüp edecek ceza altıda birden yarıya kadar arttırılır.

Madde 95 :

I - Kabahat ile mahkûm olan kimse hüküm tarihinden itibaren bir sene içinde biri cürümden veya evvelki hükmün verildiği mahaldeki asliye mahkemesinin kazası dairesinde diğer bir kabahatten dolayı aynı cinsten veya daha ağır bir cezaya,

II - Cürüm ile mahkûm olan kimse hüküm tarihinden itibaren beş sene içinde işlediği diğer bir cürümden dolayı evvelce verilen ceza cinsinden bir cezaya yahut hapis veya ağır hapis cezasına mahkûm olmazsa, cezası tecil edilmiş olan mahkûmiyeti esasen vaki olmamış sayılır. Aksi takdirde her iki ceza ayrı ayrı tenfiz olunur.

Madde 268 : Bir kimse kavlen veya fiilen her ne suretle olursa olsun adlî, idarî, siyasi, veya askerî resmî bir heyet huzurunda veya bir hâkimin duruşma yaptığı sırada şeref ve haysiyetine veya vakarına tecavüz ve hakarete bulunursa altı aydan üç seneye kadar hapis cezasına mahkûm edilir.

Bu fiil, 266 ncı maddede gösterilenlerle yukarıki fıkrada yazılı olanlara hitap edilmiş telgraf, telefon, mektup, resim veya herhangi bir yazı vasıtası ile işlendiği takdirde de aynı ceza verilir.

Birinci fıkrada yazılı heyetlerden birine karşı işlenen hakaret cürmü hakkında o heyetin mezuniyeti olmadıkça takibat yapılamaz.

Cürüm muhtelif derece ve sıfattaki zevattan mürekkep bir heyet aleyhine vaki olmuşsa mertebe itibarile en büyük âmirin mezuniyeti olmadıkça takibat icra olunamaz.

Madde 403 : Uyuşturucu maddeleri izinsiz memlekete sokmağa çalışanlarla sokaclar ve memleket içinde izinsiz satanlar ve alanlar veya satmak üzere yanında bulunduranlar ve bunların alınıp satılmasına ve her ne suretle olursa olsun tedarikine veya kullanılmasına vasıta

olanlar ve imal ve izinsiz ihraç edenler ve mahsus bir yer tedarikile veya başka suretle halkı celbederek bunların kullanılmasını kolaylaştıranlar bir seneden beş seneye kadar hapis cezasile birlikte ufak kasabalardan birinde infaz edilmek ve iki seneden aşağı olmamak üzere sürgün cezası ve uyuşturucu maddenin her gram veya küsuru için bir lira hesabı ağır para cezasile mahkûm edilirler. Şu kadar ki para cezası her halde iki yüz liradan aşağı olamaz.

Madde 404 : 403 ncü maddede yazılı uyuşturucu maddeleri kullananlar veya yanında bulunduranlar iki aydan altı aya kadar hapis ve beş yüz liraya kadar ağır para cezasına mahkûm edilirler.

Mükerrirler hakkında hapis ve para cezasından başka ufak kasabalardan birinde infaz edilmek ve altı aydan aşağı olmamak üzere sürgün cezası da verilir.

Uyuşturucu maddeleri kullanan kimsenin alışkanlığı iptilâ derecesinde ise tıbben salâhı tebeyyün edinceye kadar hastanede muhafaza ve tedavisine hükmolunur. Hastane bulunmayan yerlerde ise bu kabil kimseler hastane bulunan yerlere sevk edilir.

Uyuşturucu maddeleri kullanmağı iptilâ derecesine vardiğerler hakkında, hastanede salâh bulduklarından sonra infaz edilmek üzere, altı ay sürgün cezası da hükmolunabilir.

Madde 494 : Hasadı veya bozumu yapılmış veya mahsulü toplanmış olmakla beraber henüz tamamile kaldırılmamış olan tarladaki başakları

veya bağ kütüklerinde yahut ağaçlarda kalmış mahsulleri toplayan kimse sahibinin şikâyeti üzerine bir aya kadar hapis veya elli liraya kadar ağır para cezasına mahkûm edilir.

Madde 526 : Salâhiyetli makamlar tarafından adli muameleler dolayısıyla yahut amme emniyeti veya amme intizamı veya umumî hıfzıssıhha mülâhazasıyla kanun ve nizamla uygun olarak verilen bir emre itaat etmiyen veya bu yolda alınmış bir tedbire riayet eylemeyen kimse, fiil daha ağır bir suç teşkil etmediğı takdirde, bir aya kadar hafif hapis veya elli liraya kadar hafif para cezasile cezalandırılır.

Şapka iktisası hakkında 671 sayılı kanunla Türk harflerinin kabul ve tatbikine dair 1553 sayılı kanunun koyduğu memnuiyet veya mecburiyetlere muhalif hareket edenler veya arapça ezan ve kamet okuyanlar üç aya kadar hafif hapis veya on liradan iki yüz liraya kadar hafif para cezasile cezalandırılırlar.

Madde 573 : Sarhoşlukta itiyadı iptilâ derecesine varmış olanların salâhı tıbben tebeyyün edinceye kadar bir hastanede muhafaza ve tedavisine hükmolunur. Mahkûm, hastane olmayan yerlerde ise hastane bulunan yere gönderilir.

MADDE 2 — Bu kanun neşri tarihinden mu-teberdir.

MADDE 3 — Bu kanunun hükümlerini icraya İcra Vekilleri Heyeti memurdur.